en halv Gang saa høit, undertiden endogsaa til det Dobbelte, netop paa Grund af den nye Efterspørgsel, som der er opstaaet efter Arbeidere ved den økonomiske Udvikling, som positivt knytter sig til Frihandel. Men det Andet, som er tydeligt og klart at se, er, at Arbeiderklassen har en umiddelbar Fordel af Frihandelen. Der er ikke Mange, som jeg tror man maa være mere nænsom imod, end vore Haandværkere og deriblandt navnlig Skomagerne. Ogsaa her har Regjeringen været meget nænsom, ogsaa her har Regjeringen troet det rigtigt ikke at gjøre Overgangen for pludselig; det er Folk, som ikke kunne taale en for stor pludselig Forandring. Men, mine Herrer, naar man vil sige, at man slet ikke lige overfor disse Folk tør nedsætte Beskyttelsen, hvem er det saa, der betale for den Beskyttelse, Skomagerne faae? — og det Samme gjælder naturligvis Skræderne, Snedkerne osv. Hvem er det, der bruger den store Mængde Fodtøi? Er det ikke netop den store Mængde? Hvem Andre er det, der betale Skomagerne det, man vil have, at vi skulle vedblive at betale dem? Er det ikke netop først og fremmest den store Arbeidsklasse? Jeg vil sige, at kunde vi paa en eller anden Maade give de Mennesker Erstatning, saa maatte vi hellere den Dag i Dag hæve Toldbeskyttelsen, kunde vi fordele de Beløb, som der kunde være Grund til at fordele imellem dem, for at Skomagerne ikke skulle have for stort Tab af denne Forandring, vilde det være fordelagtigt for dem og for Forbrugerne, der fik deres Fodtøi billigere, saa kunde dog disse Mennesker faae en ny og hensigtsmæssigere Anvendelse af deres Tid; man kan ganske bestemt stille en bestemt Beregning op. Hvorfor anfører jeg dette? Jeg ønsker ikke at være streng mod Skomagerne; jeg vil heller ikke nu gaa videre i Nedsættelse, men jeg tror, at man i Befolkningens Interesse maa hævde Fremskridtet, at det ikke gaar an at blive staaende, skjøndt vi maa tage saa meget som muligt Hensyn til de bestaaende Interesser. Der er Spørgsmaal om Papir; er det maaske ikke af Interesse for den store Mængde? Jeg vil slet ikke tale om Brevpapir, det siger maaske ikke saameget, om det er lidt mindre eller lidt mere dyrt, men man erindrer ikke, at Papirstolden kommer igjen i Aviserne. Den udgjør selv for den simpleste Avis en stor Del af hver Kvartalsregning, den kan ved en enkelt Avis løbe op til, saavidt jeg husker, 4 Mk. Kvartalet (En Stemme: om Aaret!). Det er for Aaret, det kan blive til 4 Mk.; det er dog ikke smaa Summer for den almindelige Mand. Det er jo ganske vist et Skjøn, hvor langt man vil gaa i at nedsætte disse enkelte Satser; men jeg har søgt som andre Medlemmer af Udvalget at tage alt det Hensyn, som vi troede fornuftigvis at kunne tage til bestaaende Interesser. Hvad nu særlig Papir angaar, da er det en meget vigtig Artikel; vi have i den nyeste Tid set nye Fabriker reise sig, som formodentlig ville forandre de bestaaende Forhold en hel Del, og andre Fabriker have vi set indrette sig efter større Forhold. Det vil vistnok være uden særlig Betænkelighed for Fabrikanterne netop nu at forandre Toldafgiften, hvor Forholdene alligevel ere forandrede, Konkurrence kommen, hvor de mulig allerede derfor maa indrette sig efter det større Markeds Fordringer; tilmed have vi en særegen Foranledning for nogle Satser, idet en enkelt Fabrikant har oplyst, at han var ilde stillet ved den store Begunstigelse for andre Papirfabrikanter, der væsentlig fabrikere det finere Papir. De ere ved Beskyttelsen saa heldig stillede, at de i det Hele godt kunne være fornøiede med, hvad de i de to Trediedele af Aaret fortjene paa det finere Papir og i Resten af Aaret fabrikere de da de grovere Papirsorter med en meget ringe Avance. Det er et af de mange mislige Forhold, der følge med Beskyttelsen af Fabriker, at de afpasse deres Virksomhed alene efter indenlandske Forhold, det er skadeligt for Forbrugerne, naar der ikke bliver den hele Frihed og Bevægelighed i Forholdet, naar de ere indrettede efter kun at forsyne Landet med finere Papir, saa at de i en stor Del af Aaret, i hvilken de ikke behøve at producere dette, producere de simple Papirer, som de kunne sælge billigere, fordi det kun er en Bibeskjæftigelse for dem, til Skade for den anden Fabrik, som har dette til Hovedbeskjæftigelse. En Skrivelse af dette Indhold have vi faaet, og den har tildels været Aarsag i, at vi have foreslaaet denne Nedsættelse. Naar det er sagt, at Papirfabrikanterne ere mindre heldig stillede her i Landet, saa er der dog et af deres vigtigste Raamaterialier, som her i Landet er forholdsvis billigt, og det er Halm, som er en af de vigtigste Bestanddele af det almindelige Papir og her i Landet er billigere end i de fleste andre Lande. Jeg kommer dernæst til Sukker. Jeg ønsker saavel som de Herrer, at Sukker skal blive billigt, men jeg tror ikke, at dette er den rette Maade at nedsætte hele Sukkertolden; vi have dog ogsaa andre Hensyn at tage, som især ere af Vigtighed, naar vi ville have Nedsættelse i andre Retninger. Men vi kunne lette Forbrugerne for flere Hundrede Tusinde Daler om Aaret og dog paa samme Tid skaffe Staten maaske større eller i hvert Tilfælde samme Indtægt ved at formindske Beskyttelsen. Det er jo ganske vist et Skjøn, hvor langt man vil gaa i Nedsættelsen af Sukkertolden; jeg lægger ikke saamegen Vægt paa, om man ved at nedsætte gaar lidt videre eller lidt mindre vidt, om man bliver staaende ved 6 ß. eller 5½ ß. Jeg har dog imidlertid troet, at det var bedst at gaa til de 5½ ß., og det er tildels, fordi jeg er kommen til den Overbevisning, at Sukkerkommissionens Resultater i flere Retninger ikke ere ganske rigtige, jeg tror, at den regnede for lavt for, hvad der kommer ind ved Raffinaderierne. Efter de Oplysninger, jeg i sin Tid har faaet fra det gode